

กระบวนการสอนเชิงปฏิบัติการเพื่อสื่อความหมายภาพจิตรกรรมในหัวข้อ “วาดฝัน ฉันจะเป็น...” ภายใต้โครงการจิตอาสาพัฒนาเต่างอย
Workshops to Teach the Meaning of Art in “Dreams I Will Be ...”
under the Volunteer Development Tao-ngoy District.

สุริยะ ชายะเจริญ *

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการศึกษากระบวนการสอนเชิงปฏิบัติการเพื่อสื่อความหมายภาพจิตรกรรมในหัวข้อ “วาดฝัน ฉันจะเป็น...” ภายใต้โครงการจิตอาสาพัฒนาเต่างอย ให้กับเยาวชนในชุมชนอำเภอเต่างอย จังหวัด สกลนครซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงงานหลวงอาหารสำเร็จรูปที่ ๓ (เต่างอย) กิจกรรมนี้เป็นสอนเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม โดยดำเนินการภายใต้แนวคิดการสร้างภาพแทนความหมายและการเล่าเรื่องแบบข้ามพื้นที่ และจากการการเก็บข้อมูลจากการปฏิบัติงาน แบบสอบถาม และวิเคราะห์จากผลลัพธ์ที่ก็พบว่า กิจกรรมนี้สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้เยาวชนถ่ายทอดจินตนาการเกี่ยวกับอาชีพในอนาคตและมีจิตอาสาที่จะนำความรู้มาพัฒนาชุมชนของตัวเองออกมาในรูปของจิตรกรรมที่สื่อสารได้อย่างชัดเจน

Abstract

This article explores the process of teaching workshops to meaning a painting titled “Dreams I will be ...” under the voluntary development to youth in the community Tao-ngoy District. Sakon Nakorn which is home to the Third Royal Factory (Tao-ngoy). This activity is teaching workshops to create works of art. The implementation of the concept of visual representation and transmedia storytelling. And from storage, query and analyze the performance of achievement was found. This activity can inspire the young imagination about future career and volunteer to contribute to their own development in the form of painting to communicate clearly.

หมายเหตุ

เมื่อใช้ในการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรให้ใช้เลขไทยทั้ง二字ในคำย่อและคำเต็ม และให้วเล็บระบุท้ายคำว่า เต่างอย ด้วย เนื่องจากเป็นคำเฉพาะ ยกตัวอย่างเช่นโรงงานหลวงอาหารสำเร็จรูปที่ ๓ (เต่างอย) หรือ โรงงานหลวงฯ ที่ ๓ (เต่างอย)

* สุริยะ ชายะเจริญ

อาจารย์ประจำภาควิชาสื่อดิจิทัล คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

ที่มาและความสำคัญ

โครงการจิตอาสาพัฒนาเต่างอยภายใต้แผนงานส่งเสริมการเรียนรู้คุ้มครองฯ แห่งพระราชดำริ จัดขึ้น 3 ชั้น จากความร่วมมือกันของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ บริษัทดอยคำผลิตภัณฑ์อาหาร จำกัด คณาจารย์ภาควิชาสื่อดิจิทัล คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม นิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร คุณประชญ์ นิยมค้า นักออกแบบ ผลิตภัณฑ์ผ้าคราม คุณรติกร วงศิริ เกษตรกรฝึกหัด คุณเพียงชัย คำหรุ่น ศิลปินอิสระ และนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกจากโรงเรียนในเขตพื้นที่อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร อันประกอบไปด้วยโรงเรียนเต่างอย พัฒนาศึกษา โรงเรียนบ้านจันทร์เพ็ญ โรงเรียนหนองบึงทราย และโรงเรียนนางอยโพนปลาโหล จำนวน ห้องเรียน 39 ห้อง ซึ่งกิจกรรมนี้จัดขึ้น ณ โรงเรียนหลวงอาหารสำเร็จรูป ที่ ๓ (เต่างอย) จ.สกลนคร ระหว่างวันที่ 20-22 พฤษภาคม 2557

“โครงการจิตอาสาพัฒนาเต่างอย” เกิดขึ้น เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงบนพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน(ชุมชน) วัด และโรงเรียน(ราชการ) บูรณาการสร้างสรรค์สังคมให้ร่มเย็น (โรงเรียนหลวงฯ ที่ ๓ (เต่างอย) 2557: ระบบออนไลน์) โดยมีโรงเรียนหลวงฯ ที่ ๓ (เต่างอย) เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ทั้งนี้กิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้นำเยาวชนเต่างอยเป็นหนึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่ออบรมเยาวชนในชุมชนเต่างอยให้มีความรู้และความเข้าใจในหลักการพัฒนาชุมชนตามแนวทางพระราชดำริ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างความเป็นผู้นำ ความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง รวมไปถึงสร้างความรักความสามัคคี ให้กับเยาวชนด้วยรูปแบบกิจกรรม “ค่ายเยาวชน” ซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นครั้งนี้ถือเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นครั้งที่ 3 ภายใต้กิจกรรมค่ายเยาวชนที่เน้นไปที่การสร้างแรงบันดาลใจให้กับเยาวชนมีความ

คิดสร้างสรรค์และสร้างสำนึกจิตอาสาเพื่อนำมาพัฒนาชุมชนของตนเอง โดยให้หัวข้อในการร่วมทำกิจกรรมว่า “ Vadipan ฉันจะเป็น... ”

แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสื่อสำหรับนำไปสอนนวดภาพเพื่อสื่อสารความหมายในหัวข้อ “ Vadipan ฉันจะเป็น... ” ให้กับเยาวชนฯ นั้น จำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างเนื้อหาที่สามารถสื่อสารได้ง่าย ทั้งนี้เนื่องด้วยปัจจัยของระดับการศึกษาที่ยังอยู่ในช่วงของมารย์มีศึกษา ประกอบกับประสบการณ์ของเยาวชนแต่ละคนที่อาจจะไม่สามารถเข้าใจในชุดรหัสที่ซับซ้อนเกินไปได้ เพราะฉะนั้น จึงต้องออกแบบสื่อที่นำเสนอด้วยภาพที่เข้าใจได้ง่ายด้วยการสร้างภาพแทนความหมายเพื่อสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดในการสร้างภาพแทนความหมายในการผลิตสื่อชิ้นภาพแทน (Representation) คือผลผลิตความหมายของสิ่งที่คิด (Concept) ในสมองของเราน่าจะเป็นการเชื่อมโยงระหว่างความคิดและภาษาซึ่งทำให้เราสามารถอ้างอิงถึงโลกวัตถุจริงๆ ผู้คน เทศกาล หรือจินตนาการถึงโลกสมมุติ ผู้คน และเหตุการณ์สมมุติได้ ซึ่งแนวทางการศึกษาภาพแทนที่เชื่อว่าภาพแทน คือ “ การประกอบสร้าง ” (Constructionist Approach) ความหมายผ่านภาษา เชื่อว่าไม่มีสิ่งใดหรือแม้กระทั่งปัจจัยดังกล่าวสามารถได้สามารถจะคงความหมายต่างๆ ในภาษาไว้ได้ สิ่งต่างๆ ไม่ได้มีความหมายใดๆ แต่เป็นเราที่สร้างความหมายขึ้นมา โดยการใช้ระบบภาพแทน ซึ่งได้แก่ ความเข้าใจ (Concept) และสัญญาณ (Sign) ต่างๆ (เอกสาร 家伙 เลขาที่ยาวนิยม 2556: ระบบออนไลน์)

ขณะเดียวกันการสร้างสื่อตัวอย่างเพื่อใช้ในกิจกรรมนี้ เริ่มต้นจากการถ่ายภาพเยาวชนในชุมชนรอบโรงเรียนหลวงฯ ที่ ๓ (เต่างอย) จากนั้นก็นำภาพถ่ายมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างเป็นภาพจิตรกรรมขึ้น โดยสื่อสารความหมายถึงภาพ

ของเยาวชนคนนั้นในอนาคตซึ่งห้ามภาพถ่ายและภาพจิตรกรรมต่างก็สื่อความหมายภายใต้โครงเรื่องเล่า (Storytelling) เดียวกันและเมื่อนำมาใช้ประกอบกับการบรรยายที่มุ่งนำเสนอให้เยาวชนฯ เกิดแรงบันดาลใจในวิชาชีพในอนาคตและรู้สึกสำนึกรักในชุมชนของตนเองก็จะยิ่งทำให้เนื้อหาของการสื่อสารสมบูรณ์ขึ้น

วิธีการสื่อสารข้ามสื่อที่หลากหลายด้วยโครงเรื่องเดียวกันนี้อาจจะเรียกว่าเป็นการนำเสนอเรื่องเล่าแบบข้ามพื้นที่ (Transmedia Storytelling) ซึ่งヘนรี เจนกินส์ (Henry Jenkins) ให้นิยามว่า “คือภาพแทนองค์ประกอบพื้นฐานเรื่องราวอยู่ต่างๆ ที่ดูเหมือนจะกระจัดกระจายแต่จริงๆ ได้ถูกบูรณาการเข้าไว้ด้วยกัน ผ่านช่องทางสื่อที่หลากหลาย โดยที่แต่ละเรื่องจะมีตัวผู้ประสานงานร่วมกันและมีภาษาเดียวกัน แต่ละสื่อจะทำหน้าที่นำเสนอเรื่องราวในรูปแบบที่แตกต่างกัน แต่จะมีการเชื่อมโยงกันอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อสร้างประสบการณ์ความบันเทิงให้กับผู้ชมในทางอุดมคติแล้ว แต่ละสื่อจะทำหน้าที่นำพาสารและคลิปภายในเนื้อหาสาระเรื่องราวนั้นได้ด้วยตัวมันเอง” (ราม เข็อสถาปนศิริ 2557: ระบบออนไลน์) เป็น “การนำเสนอเรื่องเล่า (Story) ผ่านสื่อหลากหลายแพลตฟอร์ม (Platform) โดยมิใช่เป็นเพียงแค่การตัดแปลงเรื่องเล่าข้ามสื่อ หากแต่ควรจะเป็นการเล่าทุกสื่อในหลากหลายสื่อ โดยนำจุดแข็งที่ดีที่สุดของแต่ละสื่อมาใช้ ทั้งนี้แต่ละเรื่องย่อในแต่ละแพลตฟอร์มจะมีความเป็นอิสระต่อกัน ใช้วิธีการเล่าเรื่องที่แตกต่างกัน แต่สามารถนำมาประกอบขึ้นเป็นภาพใหญ่ของเรื่องเล่าได้” (มารยาท อัครจันทร์ 2557: 3)

เพราะฉะนั้นกระบวนการสอนเชิงปฏิบัติ การวัดภาพจิตรกรรมในหัวข้อ “วาดผืน ฉันจะเป็น...” จึงมีแนวคิดในเรื่องของการสื่อสารความหมายของสื่อที่หลากหลายภายใต้โครงสร้างของเรื่องเล่าที่เกี่ยวโยงกับอนาคตของชุมชน อ. เต่างอย ผ่านจินตนาการของเยาวชนฯ

กระบวนการสอนเชิงปฏิบัติการ

กิจกรรมนี้เริ่มต้นด้วยการวางแผนงานเพื่อสร้างโครงเรื่องที่ต้องการจะเล่าผ่านสื่อที่หลากหลายซึ่งต้องสร้างกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนให้เยาวชนฯ เกิดแรงบันดาลใจในการค้นหาความหมายของชีวิต และภารกิจในวิถีชีวิตของตัวเองภายใต้บริบทของชุมชนที่ตัวเองอาศัยอยู่ ผ่านการสอนเชิงปฏิบัติการด้วยการวัดภาพและจัดนิทรรศการ

ขั้นตอนต่อมาคือการคัดเลือกภาพถ่ายเยาวชนในบริเวณชุมชนที่ใกล้กับโรงงานหลวงฯ ที่ ๓ (เต่างอย) ที่บ้านทึກโดยอาจารย์เวที ทองจันทร์ ภาควิชาสื่อติดหัว คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ลงพื้นที่สำรวจและบันทึกภาพวิถีชีวิต บริเวณชุมชนดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง จากนั้นจึงนำมาสร้างเป็นผลงานภาพจิตรกรรมขึ้นใหม่โดยอาจารย์สุริยะ ฉะยะเจริญ ซึ่งภาพจิตรกรรมที่วาดขึ้นนี้มีต้นแบบคือโครงบุคคลจากภาพถ่าย หั้งนี้ภาพจิตรกรรมที่วาดขึ้นใหม่เป็นการสร้างภาพสมมุติแทนความหมายถึงอาชีพในอนาคตของเยาวชนที่อยู่ในภาพถ่ายนั้น อีกทั้งในอนาคตพวกเขามีความเกี่ยวข้องกับชุมชนของพากເຊາຍอย่างไรบ้าง เมื่อนำภาพถ่ายและภาพจิตรกรรมมาประกอบกันจึงมีภาพตัวอย่างหั้งหมด ๘ ชุด (ภาพที่ ๑) ซึ่งนอกจากจะเป็นสื่อที่ใช้ประกอบการบรรยาย และการสอนเชิงปฏิบัติการแล้ว ยังนำไปจัดนิทรรศการร่วมกับผลงานของเยาวชนฯ ณ บริเวณอาคารสำนักงานโรงงานหลวงฯ ที่ ๓ (เต่างอย) อีกด้วย

ช่วงต้นของกิจกรรมมีการบรรยายเพื่อสร้างทัศนคติและสร้างแรงบันดาลใจให้กับเยาวชนในประเด็น “จิตอาสา” และ “การสำนึกรักบ้านเกิด” โดยคุณประษฐ์ นิยมค้า ซึ่งเป็นการบรรยายและยกตัวอย่างผลงานผ้าเย็บมารยาทอันเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านไปประยุกต์สู่ผลิตภัณฑ์ร่วมสมัย และคุณนารติกร คงศิริ ที่ผันตัวเองมาเป็นเกษตรกรฝีกหัดโดยทำการเกษตรตามหลักทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง หลังจากนั้นเป็นช่วงของการบรรยายแรงบันดาลใจในการ

ภาพที่ 1 ภาพถ่ายโดยอาจารย์เวทิต ทองจันทร์ และภาพจิตรกรรมโดยอาจารย์สุริยะ ชายะเจริญ

ถ่ายภาพเยาวชนในชุมชนรอบโรงงานหลวงฯ ที่ ๓ (เด่า งอย) โดยอาจารย์เวทิต ทองจันทร์ ต่อด้วยการบรรยาย แรงบันดาลใจในการวาดภาพโดยคุณเพียงขัญ คำหรุ่น และบรรยายเกี่ยวกับภาพถ่ายและภาพจิตรกรรมที่ นำมาเป็นตัวอย่างทั้งหมด ๘ ชุด โดยอาจารย์สุริยะ ชายะเจริญ

หลังจากนั้นกลุ่มนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นกลุ่มอาสาสมัครในการเป็น พิธีกรของกิจกรรมได้ให้เยาวชนฯ เขียนเรียงความ โดยสังเขปโดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับจินตนาการถึงอาชีพ ของตัวเองในอนาคต และอาชีพนั้นได้ทำประโยชน์ ต่อชุมชนอย่างไรบ้าง ซึ่งเรียงความนี้ก็ถือเป็นต้น แบบของแนวความคิดที่กลุ่มเยาวชนฯ ต้องนำไป สร้างเป็นภาพจิตรกรรมที่สื่อความหมายตรงตามที่ ต้องการนำเสนอ

ในขั้นตอนของการปฏิบัติการ (Workshop) ก็ให้เยาวชนฯ สร้างเป็นผลงานจิตรกรรมขึ้นใน หัวข้อ “วาดผืน ฉันจะเป็น...” ซึ่งเยาวชนฯ ก็มีความ เข้าใจในหัวข้อดังกล่าวว่าต้องวางแผนอะไรเพื่อ สื่อสารสิ่งที่คิดให้เกิดเป็นภาพแทนความคิด เพราะ

ฉะนั้นภาพจิตรกรรมของเยาวชนฯ ที่เสร็จสมบูรณ์ จึงเกิดขึ้นจากจินตนาการและทัศนคติของเยา ชนฯ แต่ละคนที่มีต่อวิชาชีพต่างๆ ตามประสบการณ์ ที่แตกต่างกันไป

หลังจากเยาวชนฯ ได้สร้างสรรค์ภาพ จิตรกรรมเสร็จแล้วก็นำภาพจิตรกรรมนั้นมาติดกับ แผ่นกระดาษแข็งสีเทาที่ทำหน้าที่เป็นกรอบของ ภาพ ขณะเดียวกันก็นำกระดาษที่เขียนอธิบายแนว ความคิดซึ่งได้จากการย่อเรียงความที่ได้เขียนก่อน หน้านี้มาติดควบคู่ไปด้วย อีกทั้งยังรวมไปถึงนำ ภาพถ่ายของเยาวชนฯ แต่ละคนมาติดในพื้นที่เดียวกัน อีกด้วย ซึ่งก็จะช่วยให้ภาพผลงานของเยาวชนฯ สามารถที่จะสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนและมี ประสิทธิภาพมากขึ้น และยังช่วยให้ผู้ที่เข้ามาชม นิทรรศการที่จัดแสดงผลงานงานในครั้งนี้มีความ เข้าใจในผลงานของเยาวชนฯ ได้อย่างดี

ภาพที่ 2 ภาพกิจกรรมการสอนเชิงปฏิบัติการเพื่อสื่อความหมายภาคจิตกรรมในหัวข้อ “วัดผัน ฉันจะเป็น...”

ผลสัมฤทธิ์ของการสอนเชิงปฏิบัติการ

จากระบวนการสอนเชิงปฏิบัติการเพื่อสื่อความหมายภาคจิตกรรมในหัวข้อ “วัดผัน ฉันจะเป็น...” ภายใต้โครงการจิตอาสาพัฒนาเด็กอย่างถือเป็นการเล่าเรื่องข้ามสื่อภายนอกให้โครงเรื่องเดียวกัน โดยที่มีกระบวนการสร้างเรื่องเล่าด้วยภาพถ่ายไปสู่ภาพวาดและการบรรยาย จากนั้นเยาวชนฯ ซึ่งเป็นผู้รับสารภึกลายเป็นผู้ผลิตหรือผู้ส่งสารผ่านการเขียนเรื่องความและการคาดภาพ สุดท้ายจึงนำไปสู่การจัดแสดงผลงานผ่านนิทรรศการอันประกอบไปด้วยสื่อที่แตกต่างกัน (ภาพถ่าย ภาพวาด และเรื่องความ) แต่นำเสนอภายใต้บริบทของโครงเรื่องเดียวกัน และสามารถเขียนเป็นแผนผังที่ 1

ขณะเดียวกันมีการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามในเรื่องของกระบวนการสอนเชิงปฏิบัติการเพื่อสื่อความหมายภาคจิตกรรมในหัวข้อ “วัดผัน ฉันจะเป็น...” โดยมีคำตามดังนี้

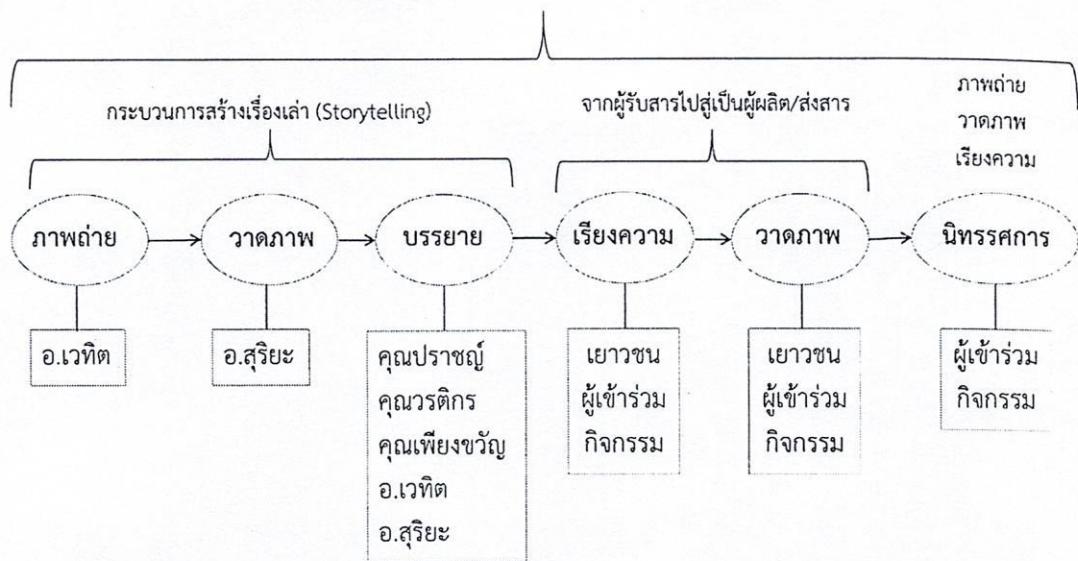
1. เยาวชนผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความเห็นว่าภาพถ่ายและภาคจิตกรรมที่นำมาตัวอย่างทั้ง 8 ชุด สามารถสื่อสารเข้าใจได้โดยง่ายหรือไม่

2. เยาวชนผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความเห็นว่า กิจกรรม “วัดผัน ฉันจะเป็น...” ช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้เยาวชนฯ ได้เกิดแรงบันดาลใจว่าในอนาคตอยามีอาชีพอะไรที่จะช่วยพัฒนาชุมชนเด่นอยหรือไม่

3. เยาวชนผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความเห็นว่า กิจกรรม “วัดผัน ฉันจะเป็น...” ช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้เยาวชนฯ มีจิตอาสาและเกิดความภาคภูมิใจในชุมชนเด่นอยหรือไม่

จากแบบสอบถามดังกล่าวสามารถสรุปผลตามตารางที่ 1

เรื่องเล่าแบบข้ามพื้นที่ (Transmedia Storytelling)
ในโครงเรื่องเดียวกัน ภายใต้หัวข้อ “วัดผืน ฉันจะเป็น...”

แผนผังที่ 1 การเรื่องเล่าแบบข้ามพื้นที่ในการสอนเชิงปฏิบัติการเพื่อสื่อความหมายภาพวาด

ข้อ	คำตามจากแบบสอบถาม	จำนวนนักเรียน (คน)	ร้อยละ
1	เยาวชนผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความเห็นว่าภาพถ่ายและภาพจิตกรรมที่นำมาตัวอย่างทั้ง 8 ชุด สามารถสื่อสารเข้าใจได้โดยง่าย	34	87.18
2	เยาวชนผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความเห็นว่า กิจกรรม “วัดผืน ฉันจะเป็น...” ช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้เยาวชนฯ ได้เกิดแรงบันดาลใจไว้ในอนาคตอย่างมีอาชีวะอะไรที่จะช่วยพัฒนาชุมชนเต่างอย	38	97.44
3	เยาวชนผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความเห็นว่า กิจกรรม “วัดผืน ฉันจะเป็น...” ช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้เยาวชนฯ มีจิตอาสาและเกิดความภาคภูมิใจในชุมชนเต่างอย	36	92.31

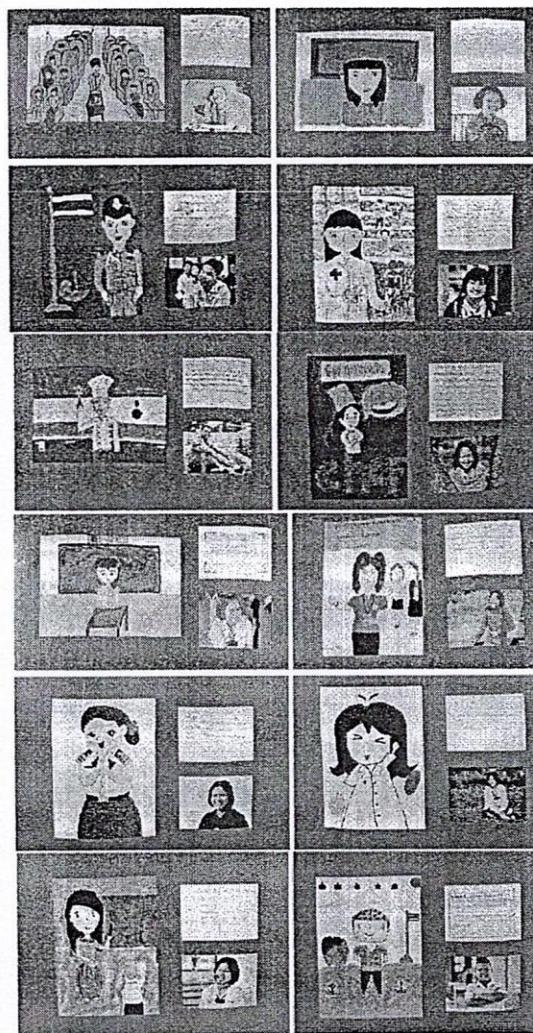
ตารางที่ 1 ผลสรุปจากแบบสอบถามในเรื่องของกระบวนการสอนเชิงปฏิบัติการเพื่อสื่อความหมายภาพจิตกรรมในหัวข้อ “วัดผืน ฉันจะเป็น...”

จากผลงานภาพจิตรกรรมของเยาวชนฯ สามารถสรุปได้ว่า เยาวชนฯ สามารถสื่อสารความคิดผ่านภาพจิตรกรรมที่สร้างขึ้นเอง ซึ่งการสื่อสารความหมายที่ดังอยู่บนแนวคิดการนำเสนอภาพแทนความนี้ใช้รหัส (Code) ของเครื่องแต่งกายและสิ่งแวดล้อมในภาพเป็นสำคัญ เยาวชนฯ สามารถที่จะนำสัญญาณ (Signal) ต่างๆ มาประกอบเข้ากับเป็นชุดรหัสที่สามารถสื่อสารได้เข้าใจง่าย เช่น ครูใส่ชุดข้าราชการ สีกาภีย์สอนอยู่หน้าชั้นเรียนโดยที่มีเบื้องหลังเป็นกระดาษดำ หรือลักษณะของแพทย์ที่ต้องใส่ชุดขาว และมีสัญลักษณ์ภาษาที่สีแดง (Red Cross) เป็นต้น

ข้อมูลจากผลงานภาพวาดและเรียงความของเยาวชนผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถสรุปแรงบันดาลใจวิชาชีพในอนาคตของเยาวชนฯ ได้ตามตารางที่ 2 ดังนี้

แรงบันดาลใจวิชาชีพในอนาคต	ชาย (คน)	หญิง (คน)
ครุ/ อาจารย์	0	17
แพทย์	1	6
วิศวกร	3	0
หัวหน้าพ่อครัว/ เชฟ (chef)	1	1
ทหาร	2	0
มัคคุเทศก์	0	2
นักกีฬา	1	0
พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน	0	1
นักร้องเพลง	1	0
นักแสดง/ ดาวรุ่ง	0	1
ตำรวจ	1	0
หัวหน้าฝ่ายการเกษตรโรงงานหลวงฯ (เต่างอย)	0	1
รวม	39	

ตารางที่ 2 ผลสรุปแรงบันดาลใจวิชาชีพในอนาคตที่ได้จากข้อมูลในภาพวาด

ภาพที่ 3 ภาพผลงานจิตรกรรมของเยาวชนผู้เข้าร่วมโครงการในหัวข้อ “ vad ฝัน ฉันจะเป็น... ”

เยาวชนฯ จำนวนมากเลือกที่จะจินตนาการอนาคตของตัวเองให้มีอาชีพครูและแพทย์ ซึ่งด้วยบริบทของพื้นที่ชุมชนในต่างจังหวัดประกอบกับประสบการณ์ส่วนตัวมีผลทำให้เยาวชนฯ มีทัศนคติต่ออาชีพดังกล่าวว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติเป็นที่นับหน้าถือตาในชุมชน มีความมั่นคงในวิชาชีพสูง และสามารถที่นำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ในขณะที่ภาพจิตรกรรมของเยาวชนฯ บางคนสื่อถึงบางอาชีพที่ไม่ปรากฏในพื้นที่ เช่น หัวหน้าพ่อครัวหรือเชฟ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน นักแสดง และทหาร ซึ่งนั่นย่อ喻ความว่าเยาวชนฯ กลุ่มนี้ได้รับรู้อาชีพดังกล่าวจากสื่ออื่นๆ ที่มากกว่าประสบการณ์ตรง เช่น หนังสือ นิตยสาร โทรทัศน์ ภาพยนตร์

สื่อออนไลน์หรือสื่ออื่นๆ ซึ่งย่อมาแสดงให้เห็นได้ว่า ถึงแม้ว่าเยาวชนฯ จะอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกันแต่ก็สามารถถ่ายทอดจิตนาการของตัวเองของมา เป็นภาพจิตรกรรมได้อย่างหลากหลาย ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่ กับประสบการณ์โดยตรงของเยาวชนฯ เองหรือจาก การรับสื่อในช่องทางต่างๆ ตามแต่ละบุคคลจะเข้าถึง

สรุป กิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้นำเยาวชน เต่างอย ครั้งที่ 3 ที่มีการสอนเชิงปฏิบัติการเพื่อสื่อ ความหมายภาพจิตรกรรมในหัวข้อ “วาดฝัน อัน จะเป็น...” ภายใต้โครงการจิตอาสาพัฒนาเต่างอย เป็นกิจกรรมที่มุ่งที่จะสร้างแรงบันดาลใจให้กับกลุ่ม เยาวชนฯ และส่งเสริมให้เกิดความภาคภูมิใจในวิถี ชีวิตของตัวเองตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

การสอนเชิงปฏิบัติการเพื่อสื่อความหมาย ภาพจิตรกรรมในหัวข้อ “วาดฝัน อันจะเป็น...” นี้ เป็นการนำแนวคิดเรื่องการสื่อสารแบบข้ามพื้นที่สื่อ

หรือการใช้สื่อที่หลากหลายนำเสนอเรื่องเล่าภายในได้ โครงเรื่องเดียวกันเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการ ซึ่งผลที่ได้รับไม่เพียงเป็นการให้บริการทางวิชาการ กับชุมชนเท่านั้น แต่ยังถือเป็นการสถาปนาโครงสร้าง ของเรื่องเล่าเพื่อพัฒนาไปสู่ความรู้สึกภาคภูมิใจใน ศักยภาพของกลุ่มเยาวชนฯ เอง และนำไปสู่ความ สำนึกรักและภาคภูมิใจชุมชนของพวกราชอาด้วย

ข้อเสนอแนะ

กิจกรรมที่เกิดจากกระบวนการสอนเชิง ปฏิบัติการเพื่อสื่อความหมายภาพวาดในหัวข้อ “วาดฝัน อันจะเป็น...” ภายใต้โครงการจิตอาสา พัฒนาเต่างอยนี้ ควรจัดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ ทุกปี และปรับเปลี่ยนไปสู่กิจกรรมที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน อ.เตา งอย จ.สกลนคร อันเป็นที่ตั้งของโรงงานหลวงอาหาร สำเร็จรูป ที่ ๓ (เต่างอย) ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการพระ ราชดำเนินของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

มรรยาท อัครจันท์โขติ (2557). การข้ามพื้นที่ (Transmedia) : การข้ามพื้นเทคโนโลยีไปสู่ปรัชญา การสื่อสารแบบมีส่วนร่วม. วารสารนิเทศศาสตร์ ปีที่ 32 ฉบับที่ 1 2557 หน้า 1-18. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารออนไลน์

ราม เชื้อสถาปนศิริ. TRANSMEDIA STORYTELLING: เล่าเรื่องข้ามสื่อในยุคดิจิทัล (ตอน 1) [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2557. เข้าถึงได้จาก <http://www.positioningmag.com/content/transmedia-storytelling-%E0%B9%80%E0%B8%A5%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%82%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%AA%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%84%E0%B8%94%E0%B8%B4%E0%B8%88%E0%B8%B4%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B8%A5-%E0%B8%95%E0%B8%AD%E0%B8%99-1>

โรงงานหลวงอาหารสำเร็จรูปที่ ๓ (เต่างอย) จังหวัดสกลนคร. โครงการจิตอาสาพัฒนาเต่างอย [ออนไลน์].

เข้าถึงเมื่อ 23 พฤษภาคม 2557. เข้าถึงได้จาก <http://www.thirdroyalfactory.siam.edu/sample-sites>

เอกสารรู้ เลาหทัยวนิชย์. “แนวคิดการสร้างภาพแทน (Representation)” ใน หลังสมัยใหม่: การสร้างภาพแทน โลกวิวัต์ และแนวคิดการบริโภค [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 23 พฤษภาคม 2557. เข้าถึงได้จาก <http://phdcommunication.wordpress.com/2013/03/07/%e0%b9%81%e0%b8%99%e0%b8%a7%e0%b8%84%e0%b8%b4%e0%b8%94%e0%b8%81%e0%b8%b2%e0%b8%a3%e0%b8%aa%e0%b8%a3%e0%b9%89%e0%b8%b2%e0%b8%87%e0%b8%a0%e0%b8%b2%e0%b8%9e%e0%b9%81%e0%b8%97%e0%b8%99-representation/>